

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119336302
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:6119336302.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: B. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. nad A. 569, právne zastúpená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 1.309,11 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu o zaplatenie sumy 997,31 EUR, úroku z omeškania vo výške 159,80 EUR a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 308,77 EUR od 24.04.2020 do zaplatenia z a m i e t a.

II. V prevyšujúcej časti konanie z a s t a v u j e.

III. Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,63 %, o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 19.07.2019 a doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.04.2020, domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.309,11 EUR s príslušenstvom a to titulom nesplateného úveru od Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len SLSP, a.s.). V podanej žalobe uviedol, že SLSP, a.s. uzavrela dňa 22.12.2011 so žalovanou zmluvu č. 5023611026, na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanej úver, žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a tak právny predchodca žalobcu podaním z 24.01.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.12.2016, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 2.295,44 eur a pozostávala z istiny 1.606,90 EUR, z riadneho úroku vo výške 627,98,- EUR, z úroku z omeškania vo výške 60,56 EUR a z poplatkov vo výške 0,- EUR, žalovaná po postúpení pohľadávky vykonala úhrady dňa 14.8.2017 vo výške 139,19 Eur, 4.9.2017 vo výške 70,16 EUR, 5.10.2017 vo výške 70,16 EUR, 29.11.2017 vo výške 70,16 EUR, 9.1.2018 vo výške 70,16 EUR, 31.1.2018 vo výške 31,94 EUR, 28.2.2018 vo výške 70,16 EUR, 10.4.2018 vo výške 70,16 EUR, 3.5.2018 vo výške 70,16 EUR, 19.6.2018 vo výške 33,06 EUR, 20.7.2018 vo výške 65,66 EUR, 6.9.2018 vo výške 63,41,- EUR, 12.10.2018 vo výške 63,41 EUR a dňa 8.4.2019 vo výške 98,54 EUR. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje 1.309,11 EUR a pozostáva za neuhradeného istiny úveru vo výške 620,57 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 627,98 EUR a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 60,56 EUR, zároveň si žalobca uplatňuje trovy konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 9.8.2019 vydal platobný rozkaz sp. zn. 8Up/867/2019 proti ktorému podala žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu odpor. V ňom neuznala nárok žalobcu v celom

rozsahu. Odpor odôvodnila tým, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, ktorý musí obsahom zmluvný úrok a všetky poplatky spojené s poskytnutím úveru bez ohľadu na to, či tieto poplatky budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. Zmluva obsahuje údaj o celkovej čiastke vo výške 4.874,24 EUR. Taktiež podľa internetovej kalkulačky bola žalovanou vypočítaná RPMN vo výške 21,44%, tak zmluva obsahuje podľa žalovanej aj nesprávnu výšku RPMN, čo má za následok v konečnom dôsledku absenciu údajov o RPMN. Ak žalovaná na základe zmluvy reálne čerpala sumu 2.661,- EUR (pričom jej bol okamžite započítaný poplatok vo výške 79,- EUR), čo vyplýva z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny úrad 2.740,- EUR. Zmluva je tak jednoznačne bezúročná a bez poplatkov a keďže zo strany žalovanej bola uhradená istina poskytnutého úveru v plnom rozsahu, žalobca nemá nárok na žiadnu sumu. Žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kedy následne podľa § 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený žiadať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná namietla, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt a teda žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Žalovaná navrhla upomínaciu súdu aby zrušil platobný rozkaz a v zmysle § 14 ods. 1 zák.č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Zároveň si uplatnil trovy konania.

3. Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním, v ktorom navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde. K procesnej obrane žalovanej uviedol, že ak žalovaný udáva, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom, od mesačnej splátky je potrebné odrátať mesačnú splátku poisťného, ktorá do výpočtu RPMN nevstupuje. Poisťné nevstupuje do výpočtu celkových nákladov, ide o fakultatívne koncipované poistenie preto nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov ani do RPMN. Pri výpočte celkovej čiastky spojenej s úverom je potrebné vychádzať z mesačnej splátky vo výške 58,13 EUR (60,16 mínus 2,03) x 83, výška poslednej splátky je tvorená zostatkom úveru, v tomto prípade sumou 49,45 EUR, práve suma 4.874,24 EUR je suma, ktorú bola žalovaná v prípade riadneho splácania svojho dlhu povinná zaplatiť postupcovi. Nie je zrejmé, ako žalovaná dospela ku skutočnosti, že jej bol poskytnutý úver vo výške 2.661,- EUR nakoľko z výpisu z úveru bez pochybností vyplýva, že jej bola poskytnutá suma na účet vo výške 2.740,- EUR. K bonite žalovanej žalobca predložil žiadosť o úver, z ktorej vyplýva, že žalovaná deklarovala výšku čistého mesačného príjmu 666,- EUR a výdavky len v sume 46,22 EUR, rozdiel týchto súm predstavuje dostatočné krytie pre splátku poskytnutého úveru a overenie bonity žalovanej preto žalobca považuje za dostatočné. Žalobca tiež dodržal všetky podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a za nesporné považuje, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

4. Upomínací súd žalobu na návrh žalobcu postúpil dňa 16.04.2020 na Okresný súd Prievidza ako miestne príslušný súd na ďalšie konanie.

5. Žalovaná sa podaním, doručeným súdu 13.5.2020 vyjadrila, že zmluva o úvere jednoznačne uvádza počet splátok 84 a výšku mesačnej splátky 60,18 EUR, postup výpočtu ktorý predkladá právny zástupca žalobcu, v zmysle ktorého je posledná splátka vo výške 49,45 EUR zakladá absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere v časti určenia výšky mesačnej splátky čo uviedol aj Krajský súd v Bratislave (rozsudok 6Co/203/2018 z 25.9.2019). Žalovanej bola na účet zaslaná suma 2740,- EUR, ale následne automaticky v rovnaký deň aj stiahnutý poplatok vo výške 79,- EUR, takže v konečnom dôsledku bola žalovanej reálne poskytnutá suma 2.661,- EUR, táto nesprávna celková výška úveru má za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Žalobca nepreukázal, že konal v odbornou starostlivosťou, pred uzavretím zmluvy bol povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou či je spotrebiteľ schopný úver splácať, žalobca nezistoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovanej prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, nevyžiadala si žiadne doklady preukazujúce jej príjmy, výdavky, podľa zmluvy vyžadoval od žalovanej iba občiansky preukaz, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch, žalovaná žiadala žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania.

6. Vo vyjadrení z 27.5.2020 žalobca tvrdil, že žalovaná tvrdí, že nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec. Žalobca trvá na tom, že v zmluve je výška anuitnej splátky uvedená správne. Pre skutočnosť, že posledná splátka je v nižšej výške nemôže založiť neurčitost' uvedenia tejto náležitosti. Ak by súd vyslovil neplatnosť resp. bezodplatnosť zmluvy, taká sankcia by bola evidentne neprimeraná, a rozporná s judikatúrou SD EÚ. U poplatku za poskytnutie úveru žalobca namieťa, že išlo o jednorázový poplatok, ktorý bol účtovaný osobitne a bol zohľadnený pri výpočte RPMN ako dodatočný náklad. K zisťovaniu bonity žalovanej žalobca predložil výpis z účtu, ktorý preukazuje pripisovanie dostatočného príjmu žalovanej (obraty W.) pre potreby schválenia úveru a podací hárok, preukazujúci odoslanie výzvy z 22.3.2017. Podaním z 19.6.2020, elektronicky doručeným súdu 22.6.2020 žalobca čiastočne zobrať žalobu späť. Zotrvál na tvrdení, že dňa 22.12.2011 žalovaná čerpala finančné prostriedky v celkovej výške 2.740,- EUR, pričom žalovaná z poskytnutého úveru uhradila do 01.06.2017 sumu 2.653,44 EUR a po podaní žaloby ďalších 311,80 EUR, ktorá suma bola započítaná na istinu. Žalobca trval na žalobnom návrhu o zaplatenie 997,31 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 159,80 EUR, 8% ročne zo sumy 308,77 EUR od 24.04.2020 do zaplatenia a náhrade trov konania.

7. Súd vec prejednal v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý sa taktiež ospravedlnil, vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobou, zmluvou o splátkovom úvere č. 5023611026 zo dňa 22.12.2011 vrátane VOP, výzvou SLSP, a.s. z 25.11.2016 a 22.03.2017 vrátane doručky žalovanej, oznámením SLSP, a.s. o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.1.2017, oznámením o postúpení pohľadávky SLSP a.s. zo dňa 24.01.2017, sadzobníkom poplatkov a náhrad SLSP, a.s., pokusom o zmier žalobcu z 31.5.2019, výpisom z účtu žalovanej, Zmluvou o postúpení pohľadávok z 23.6.2017 a jej prílohou, oznámením o postúpení pohľadávky z 30.6.2017, písomnými podaniami sporových strán, platobným rozkazom, odporom, žiadosťou o poskytnutie úveru, výpisom z obchodného registra žalobcu, prehľadom transakcií žalovanej od 1.9.2011 do 1.8.2012 a ostatným obsahom súdneho spisu.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

8.1.Právny predchodca žalobcu (SLSP, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 22.12.2011 zmluvu o splátkovom úvere č. 5023611026, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 2.740,- EUR ako spotrebný úver na čokoľvek, ktorý bol úročený fixnou úrokovou sadzbou 14,90 % ročne s dobou fixácie do splatnosti. Uvedený úver sa žalovaná zaviazala splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 60,16 EUR k 15. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky 15.02.2012, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.01.2019. Bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov 19,42% a priemerná hodnota RPMN 18,29%, celková čiastka spojená s úverom 4.874,24 EUR. V čl. II bod 1 zmluvy bol dohodnutý poplatok za poistenie úveru 2,03 EUR, spracovateľský poplatok 79,- EUR a poplatok za správu úveru 2,99 EUR mesačne. V časti II zmluvy bol dohodnutý rozšírený súbor poistenia.

8.2.Písomnou výzvou zo dňa 25.11.2016 právny predchodca žalobcu SLSP, a.s. oznámila žalovanej, že ku dňu 24.11.2016 je v omeškani so splácaním poskytnutého úveru v sume 1.014,26 EUR a súčasne vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Ďalšou výzvou zo dňa 22.03.2017 SLSP, a.s. oznámila, že celá pohľadávka sa stala splatnou a ku dňu 21.03.2017 predstavuje sumu 2.413,98 EUR s upozornením, že v prípade, že žalovaná dlžnú sumu neuhradí, je banka oprávnená pohľadávku banky postúpiť tretej osobe.

8.3.Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti SLSP, a.s. zo dňa 21.01.2017, SLSP, a.s. oznámila žalovanej, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery a vyhlásila tak mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru ku dňu 29.12.2016.

8.4.Písomným oznámením zo dňa 30.06.2017 SLSP, a.s., oznámila žalovanej, že pohľadávku, vzniknutú z predmetnej úverovej zmluvy, postúpila na žalobcu.

8.5.Zmluvou o postúpení pohľadávok z 23.06.2017 bola pohľadávka vrátane jej príslušenstva postúpená SLSP, a.s. na žalobcu.

8.6.Zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe a žiadal jej v celom rozsahu vyhovieť.

9. Po právnej stránke súd vec posúdil podľa týchto ustanovení:

9.1.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9.2.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9.3.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9.4.Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.5.Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.6.Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9.7.Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9.8.Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

9.10. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v na výšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1)Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

9.11.Podľa § 11 ods. 1 a 2 cit. zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

9.12. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9.13. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

9.14. Podľa § 145 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Žalobca má v spore aktívnu vecnú legitimáciu. K námietke žalovanej, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky súd udáva, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní. Súd skúmal súčasné splnenie oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách (písomná výzva banky, a omeškanie trvajúce viac 90 dní). Žalobca preukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu ku dňu 29.12.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a výzvou z 22.03.2017 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 2.413,98 EUR, ktorú výzvu žalovanej doručoval (dôkaz čl. 203).

11. Predmetná úverová zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je potrebné, aby boli dodržané ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z..

12. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd žalobu po čiastočnom späťvzati za nedôvodnú. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu SLSP, a.s. uzavrel so žalovanou dňa 22.12.2011 Zmluvu o splátkovom úvere, ktorou sporiteľňa poskytla žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2.740,- EUR za dohodnutých podmienok. Svojou povahou išlo o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, avšak vzhľadom na postavenie žalovanej ako spotrebiteľa dopadá na predmetnú zmluvu aj právna úprava zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon okrem predpísanej písomnej formy predpisuje zákonné obsahové náležitosti zmluvy, okrem iného aj povinnosť určenia celkovej čiastky spojenej s úverom. Celková čiastka spojená s úverom, v zmluve uvedená vo výške 4.874,24 EUR, namiesto správneho údaju 5.053,44 EUR (60,16 EUR krát 84 mesačných splátok), je v zmluve uvedená v nesprávne a v nižšej sume, t.j. v neprospech spotrebiteľa. Tento fakt je potrebné posúdiť v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, uplatňujúci výklad, ktorý je pre žalovanú ako spotrebiteľa priaznivejší, tak akoby tento údaj v zmluve absentoval. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že poisťné nevstupuje do výpočtu celkových nákladov, že ide o fakultatívne koncipované poistenie a preto nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov, súd má s odkazom na § 2 písm. h) zák.č. 129/2010 Z.z. (celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom) za to, že aj suma poisťného dojednaná v časti I. čl. II úverovej zmluvy vo výške 2,03 eur mesačne má byť v zmluve započítaná do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. K procesnej obrane žalovanej, že žalobca nepreukázal, že konal v odbornou starostlivosťou a pred uzavretím zmluvy bol povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou či je spotrebiteľ schopný úver splácať, žalobca nezisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovanej prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, nevyžiadala si žiadne doklady preukazujúce jej príjmy, výdavky, podľa zmluvy vyžadoval od žalovanej iba občiansky preukaz,

čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch súd udáva, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, vyžiadať od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný resp. rodinný rozpočet, tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Žalobca k zisťovaniu bonity uviedol, že predkladá súdu žiadosť o úver, z ktorej vyplýva, že žalovaná deklarovala výšku čistého mesačného príjmu 666,- EUR a deklarovala len výdavky vo výške 46,22 EUR, rozdiel medzi týmito dvomi sumami predstavuje dostatočné krytie pre splátku poskytnutého úveru, čím žalobca považuje overenie bonity žalovanej takýmto spôsobom za dostatočné. Žalobca má za to, že zákon mu neprikazuje nahliadanie do databáz dlžníkov, hovorí výlučne o posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom sa berie do úvahy najmä doba, na ktorú sa poskytuje úver, jeho výška, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel. Žalobca predložil aj výpis z účtu, ktorý preukazuje pripisovanie dostatočného príjmu žalovanej (obraty Benko Vladimír Ing.) pre potreby schválenia úveru. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Hoci v žiadosti o poskytnutie úveru sa uvádzajú údaje o zamestnávateľovi žalovanej, o jej pracovnom zaradení, o pracovnom pomere, výška jej čistého mesačného príjmu a výška splátok úverov mesačne, uvedené podľa názoru súdu nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods.2 vyššie cit. zákona nepreukázal, že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovanej prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovanej nevyžiadal žiadne doklady, preukazujúce jej príjmy, k čomu predložil len výpis z osobného účtu žalovanej v čase rozhodnom, kedy poskytol žalovanej úver. Veriteľ ani riadne nezisťoval relevantné výdavky žalovanej, keď iné mesačné výdavky (okrem splátok úverov), ako náklady na bývanie, telefón, počet vyživovacích povinností, výdavok na stravu a pod.. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

13. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Z vyššie uvedeného vyplýva, že predmetná zmluva neobsahuje všetky požadované náležitosti uvádzané v citovanom zákonom ustanovení § 9 ods. 2 písmena j), zároveň veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. V takom prípade má žalobca nárok iba na vrátenie istiny úveru 2.740,- EUR. Žalovaná z tejto sumy uhradila do podania žaloby (do 1.6.2017) podľa údajov z účtu žalovanej na č.i. 76 až 80 sumu 2.541,22 EUR a po podaní žaloby 311,80 EUR, z čoho dôvodne sumu 198,78 EUR (do sumy poskytnutého úveru 2.740,- EUR mínus 2.541,22 EUR). Žalovaná tak uhradila celú sumu poskytnutého spotrebiteľského úveru, preto súd žalobu o zaplatenie sumy 997,31 EUR, úroku z omeškania vo výške 159,80 EUR a úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 308,77 EUR od 24.04.2020 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol. V prevyšujúcej časti konanie pre späťvzatie zastavil podľa § 145 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (CSP).

14. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Vzhľadom na čiastočný úspech v konaní, súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v pomernej časti dosiahnutého úspechu, vychádzajúc z toho, že si uplatnil pôvodne zaplatenie sumy 1.309,11 EUR s príslušenstvom t.j. 84,81% , zavinením žalovanej došlo k zastaveniu konania v časti istiny 198,78 EUR (poskytnutý úver 2.740,- EUR mínus už realizované úhrady 2.541,22 EUR), v tejto časti je teda úspešný žalobca 15,18%. Úspech žalovanej predstavuje 69,63%, v tomto rozsahu jej bol priznaný nárok na trovy konania.

17.O vrátení preplatku na súdnom poplatku, v prípade že naň vznikol nárok titulom čiastočného späťvzatia žalobného návrhu, rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 14 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.